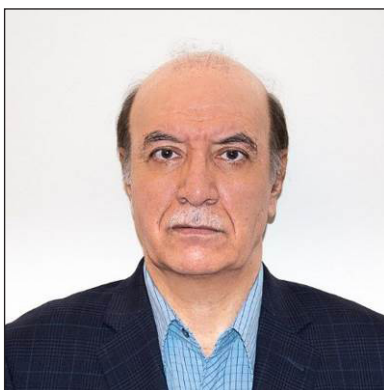

معرفی اهداگر؛ دکتر مهدی نصر اصفهانی

سکینه خراج^۱، مریم جمشیدی^۲

مهدی نصر اصفهانی در اردیبهشت ماه سال ۱۳۳۵ در یکی از روستاهای نزدیک اصفهان به نام آزادان، دیده به جهان گشود. در سن پنج سالگی، مادرش را از دست داد و پدرش هم از همان ابتداء ده ماه از سال را برای اشتغال به جنوب کشور می‌رفت. دوران کودکی وی، عملاً بدون حضور پدر و مادر به اتفاق برادران و تنها خواهر او به دشواری طی شد. وی تحصیلات ابتدایی را در محل زندگی خود گذراند و دوره اول متوسطه (تا کلاس نهم) را در دبیرستان مهرگان در جوار منارجنبان اصفهان طی کرد. سپس تحصیلات دوره دوم متوسطه را در دبیرستان سعدی که یکی از دبیرستان‌های معروف اصفهان بود، گذراند. در تمام دوران تحصیل در دبیرستان، وی شاگرد اول بود.

۱. سکینه خراج، رئیس اداره اسناد خریداری، اهدایی وامانی، کارشناس ارشد تاریخ ایران دوره اسلامی
۲. مریم جمشیدی، کارشناس مسئول اداره اسناد خریداری، اهدایی و امانی، کارشناس ارشد تاریخ ایران دوره اسلامی

به دلیل مشکلات اقتصادی در کنکور سراسری، تنها رشته پزشکی دانشگاه اصفهان را انتخاب کرد که در همین رشته با رتبه بالا پذیرفته شد. چند ماهی به فارغ‌التحصیل شدن از رشته پزشکی وی نمانده بود که داوطلبانه برای کمک به مجروحان جنگ تحمیلی به آبادان و خرمشهر رفت و در خط‌مقدم، امداد‌رسانی پزشکی به رزمندگان را برعهده گرفت. در یکی از همین امداد‌رسانی‌ها بود که بر اثر اصابت ترکش خمپاره از ناحیه سینه مجروح شد و تحت عمل جراحی قرار گرفت. وی پس از فارغ‌التحصیل شدن در مناطق محروم کشور (ایلام و فریدون‌شهر) دوران تعهد خدمتی خود را به پایان رساند. پس از محدودیت‌هایی که برای ورود وی به دوره تخصص به‌وجود آمد، سرانجام دوره دستیاری تخصصی خود را با تأخیر در رشته روان‌پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان شروع کرد.

در سال ۱۳۷۰ به عضویت هیأت‌علمی دانشگاه علوم پزشکی ایران در آمد که هم‌اکنون نیز به فعالیت خود در این دانشگاه ادامه می‌دهد. وی به غیر از عضویت هیأت‌علمی، مسئولیت‌های اجرایی‌ای همچون ریاست بیمارستان، معاون آموزش بالینی دانشکده پزشکی، ریاست دانشکده پزشکی و ریاست مرکز تحقیقات بهداشت روان را در پرونده کاری خود دارد.

وی علاوه بر نوشتن مقالات علمی در تالیف و ترجمه بیش از ۲۰ کتاب علمی مشارکت داشته است. افزون بر موارد فوق، وی در تأسیس بخش روان‌پزشکی بیمارستان حضرت رسول، راه‌اندازی دوره فوق تخصصی رشته پزشکی روان‌تنی نقشی کلیدی داشته است. همچنین دکتر نصر اصفهانی، سابقه عضویت در هیأت مدیره انجمن علمی روان‌پزشکان ایران و انجمن علمی پزشکی روان‌تنی را در کارنامه خود دارد. وی همچنین از جمله افراد مؤسس انجمن صرع ایران، انجمن حمایت از بیماران اسکیزوفرنیا و مؤسسه پژوهش‌های روان‌شناختی و آسیب‌های اجتماعی است. وی از سال ۱۳۸۳ مجری طرح تدوین پیش‌نویس لایحه حمایت از حقوق افراد مبتلا به اختلالات شدید روان‌پزشکی بود که در حال حاضر این لایحه پس از طی فراز و نشیب‌های زیاد پس از گذشت سالیان دراز، سرانجام به تصویب کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی رسید و منتظر مطرح شدن در صحن علنی مجلس شورای اسلامی است. وی در سال ۱۳۶۰ ازدواج کرده و دارای دو فرزند است.^۱

دکتر مهدی نصر اصفهانی مجموعه اسناد و مدارکی از آقای احمد بهارست را به دبیرخانه اسناد اهدایی و خریداری اهداء نموده‌اند که به شرح ذیل می‌باشند: **یک جلد آلبوم عکس (مشتمل بر ۱۰۴ قطعه عکس از دارالمجانین و بیماران روانی)**، **۹ قطعه عکس (وضعیت جامعه و کودکان کار)**، **یک جلد کتاب «نُه نبرد» (پژوهشی در شاهنامه فردوسی است)**. بنا بر نوشته مکتوب مهدی نصر اصفهانی، این اسناد بنا به علاقه و درخواست نامبرده از همسر آقای بهارست دریافت شده است. متأسفانه بنا به عدم تمایل همسر احمد

۱. برگرفته از خودزندگی‌نامه دکتر مهدی نصر اصفهانی

بهارمست به نگهداری آن همه عکس، نصر اصفهانی می‌گوید: «جای حسرت باقی است که چرا آن زمان همه عکس‌ها را از ایشان درخواست نکردم به خصوص که وقتی سال بعد که به ارزش عکس‌ها بیشتر پی‌بردم و سراغ سایر عکس‌ها را گرفتم، متوجه شدم که خانواده بهارمست همه آن‌ها را پاکسازی کرده‌اند».

معرفی «احمد بهارمست» عکاس مجموعه عکس‌های اهدایی

احمد بهارمست متولد ۱۲۸۶، فارغ‌التحصیل ۱۳۱۰ دانشکده افسری در صنف پیاده رتبه اول را کسب کرد. پس از ورود به ارتش و گذراندن دوره‌های آموزشی در ایران و آمریکا در سال ۱۳۳۰ با درجه سرتیپی به فرماندهی لشکر رضائیه منصوب گردید و مدتی نیز فرماندهی لشکر خوزستان را عهده‌دار شد. چون نمره ارزشیابی خصوصیات اخلاقی‌اش به حد نصاب نرسید، نتوانست به درجات بالاتر ارتقاء پیدا کند و به ناچار بازنشسته شد و به وکالت در دادگاه‌های نظامی پرداخت. در سال ۱۳۴۲ که محاکمه سران نهضت آزادی ایران در دادگاه‌های ارتش شروع شد، وکالت آیت‌الله سید محمود طالقانی را قبول نمود. در جریان دفاع، شخصیت موکل خود را ستود و از افکار و عقاید او دفاع کرد و بازداشت و محاکمه او را خلاف قانون دانست. در همان سال، حاج طیب رضائی میداندار، پس از وقایع ۱۵ خرداد تحت تعقیب قرار گرفت، بهارمست وکالت وی را نیز در دادگاه‌های نظامی قبول کرد و به‌طور جامع و کامل از موکلش دفاع کرد (عاملی، ۱۳۸۰، ص ۳۲۸).

بر اساس نوشته مکتوب دکتر مهدی نصر اصفهانی، احمد بهارمست (۱۳۵۱-۱۳۸۶ش) پس از بازنشستگی به وکالت مشغول بود. وی به دلیل مخالفت‌هایی که با رژیم پهلوی داشت در اواخر دهه چهل مدتی به زندان محکوم شد و مدتی پس از آزادی در سال ۱۳۵۱ چشم از جهان فرو بست. بهارمست از دوران جوانی به عکاسی علاقه داشته و از موقعیت‌های مختلف عکس گرفته‌است. سوژه‌های مورد علاقه وی تا آنجا که ایشان شاهد عکس‌ها بوده‌اند از بیماران و شرایط نامناسب آنان، کار کودکان، شرایط نامناسب کار و وضعیت فلاکت‌بار زندگی انسان‌ها بوده‌است. بهارمست در زیر هر تصویر، جملاتی نوشته که حکایت از احساسات درونی عکاس دارد. علاوه بر این، وی به ادبیات و به خصوص شاهنامه فردوسی هم علاقه زیادی داشته و به گردآوری نسخ خطی آن پرداخته است. کتاب «نه نبرد» نمونه‌ای از پژوهش احمد بهارمست در شاهنامه فردوسی است.

دکتر نصر اصفهانی در خصوص تاریخچه عکس‌های بیماران روانی ذکر کرده، برای بررسی زمان عکس‌ها، آن‌ها را با سایر عکس‌های تاریخی که در کتاب‌ها و سایر منابع دیگر وجود داشت مقایسه نمودم. در این مقایسه متوجه شدم که بسیاری از فضاها و بیماران به تصویر کشیده شده در عکس‌ها با محل «دارالمجانین» مطابقت دارد. بنا بر نوشته ایشان «دارالمجانین» در سال

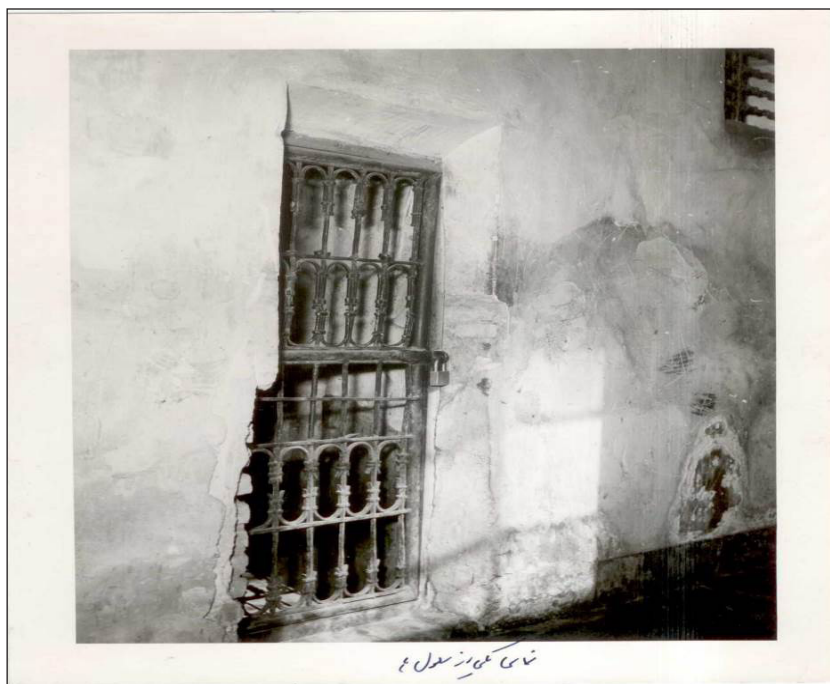
۱۲۹۷ ه.ش در باغ اکبرآباد واقع در خیابان سینای کنونی راه‌اندازی شد و تا سال ۱۳۳۸ ه.ش فعالیت داشت که پس از انتقال بیماران به بیمارستان روانی رازی برای همیشه تعطیل شد. علاوه بر این توصیف‌های تاریخی از داخل ساختمان «دارالمجانین» هم با آن منطبق است. دکتر نصرافهانی نوشته است: تاریخ دقیق گرفتن عکس‌ها روشن نیست اما بر اساس اظهارات همسر آقای بهارمست به نظر می‌رسد عکس‌ها باید بین سال‌های ۱۳۱۵ تا ۱۳۲۵ شمسی گرفته شده باشند. در این عکس‌ها وضعیت بیماران روانی در آن سال‌ها به خوبی نشان داده شده و به عبارت دقیق‌تر، تاریخی است که به تصویر درآمده است.

منابع:

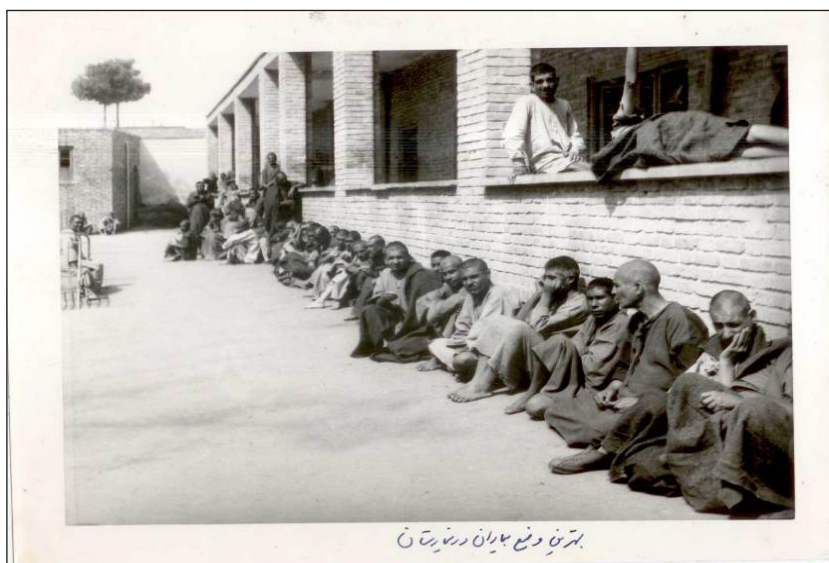
عاملی، باقر (۱۳۸۰). شرح حال رجال سیاسی و نظامی معاصر، ج ۱، تهران: نشر گفتار با همکاری نشر علم.

نمونه عکس‌های اهدایی از دارالمجانین و بیماران روانی

عکس شماره یک-نمای یکی از سلول‌های (تیمارستان)

عکس شماره ۲- بهترین وضعیت بیماران در تیمارستان

عکس شماره ۳- زندانیان مجنون با غل و زنجیر آهنین در محیط نامناسب تیمارستان نگهداری می شوند.

عکس شماره ۴- این کودکان بی گناه اگر به دستگاه مجهزی سپرده شوند تا اندازه‌ای قابل تعلیم و تربیت هستند.

این کودکان بی گناه اگر به دستگاه مجهزی سپرده شوند، اندازه‌ای قابل تعلیم و تربیت هستند

عکس شماره ۵- فقط در فصل مناسبی می‌توانند از هوای آزاد استفاده کنند. در میان این جمعیت از هر طبقه وجود دارد. طبیب، مهندس، تاجر، افسر ارتش و غیره.

فقط در فصل مناسب از هوای آزاد بهره‌مند هستند در میان این جمعیت از هر طبقه وجود دارد طبیب - مهندس - تاجر - افسر ارتش و غیره